

DOPO UNA GIORNATA DI GUERRA, UN PO' D'AMORE CI VUOL

Questo servizio, che ci viene da Tel Aviv, mostra un retroscena « umano » di un conflitto (quello tra gli israeliani e gli arabi) che di umano ha ormai ben poco. Le soldatesse si spogliano degli abiti militari per prendere il sole, o se c'è un commilitone, lo baciano appassionatamente.

ARRIVANO IN DIVISA, COMINCIAMO UNO STRIP

Tel Aviv. Una che presentiamo qui è la fotogramma di una giornata di guerra al fronte di Gaza. In basso: le soldatesse si spogliano degli abiti militari per prendere il sole, o se c'è un commilitone, lo baciano appassionatamente.

E SI ARRENDONO ALLA TINTARELLA

Tel Aviv. Assogonate le divise sulle sabbie, le soldatesse che si spogliano per prendere il sole, o se c'è un commilitone, lo baciano appassionatamente.

IL FRONTE NON POSSONO, E ALLORA...

Tel Aviv. L'ultimo scenario di un'operazione di guerra dal mondo fotografato nella spiaggia. In basso: le soldatesse si spogliano degli abiti militari per prendere il sole, o se c'è un commilitone, lo baciano appassionatamente.

...IN RIVA AL MARE NE APPROFITTANO

Tel Aviv. L'ultimo scenario di un'operazione di guerra dal mondo fotografato nella spiaggia. In basso: le soldatesse si spogliano degli abiti militari per prendere il sole, o se c'è un commilitone, lo baciano appassionatamente.

hiltuon בתל-אביב, והנה לפתע קלטה עדשת מצלמתו היקרה את התמונות המתפרסמות פה למעלה. צלם הפאפאראצי קלט במצלמתו חיילות צה"ל באות לחוף הים, מסירות את בגדיהן, נשאות בגנדיים ומתחבקות עם בחורים צעירים. זה שהחילות הן לא הכי רוות, ולא הכי יפות בעולם, זה כבר לא משנה מה חשוב הוא שמתחת למדים נראות כולן אותו דבר. בזה נוכחים לדעת קוראי השבועון האיטלקי „נובלה אלפיים“, שבו פורסמו שני עמודים אלה בצבעים טבעיים.

לשעבר, גולדה מאיר. משלא נענתה לו, הסתובב בלישכת העיתונות הממשלתית וחיפש נושאים חדשים. הלישכה עזרה לו לצלם תצוגות אופנה ואירועים, שבאחד מהם פגש בנילי לימון, בתו של מוקח מנחל עסקיו של הברון אדמונד דה-רוטשילד בישראל, שהתייחס לפרסם לאחרונה בעיסקי מיכאל צור. וערך לנילי סידרת צילומים יפהפיה, שהתפרסמה בכל עיתוני איטליה. אבל הסקופ האמיתי משתיהו בישראל בא לו לגמרי באקראי, כשישב על מירפסת חדרו שבמלון

חתיכות צה"ל מתכשמות

צלם הפאפאראצי האיטלקי סטימיו גאריטאנו, ידוע בעולם בתוך הצל של ז'אקלין קנדי אונסיס, הוא נוהג ללכת אחריה לכל מקום, ולצלם אותה בכל שעה ובכל תנוחה אפשרית. לאחרונה פורסם ספר על תקופת עיקובו אחריה. לישראל בא הצלם כדי לצלם את ראש הממשלה

האהבה גברה על השירה

מפגישתם התפתחו בין השניים יחסי אהבה. הבעל, שהוא בחור ליברלי ומבין פנה אל המצפניסט בהצעה. הוא הציע לו לחלק את האשה ביניהם: שלושה ימים בשבוע משורר, שלושה ימים המצפניסט. איש מצפן רתח מכעס: להתחלק ב־שאהבה נפשו, ועוד עם בעלה? הוא לא הסכים בשום פנים ואופן לסידור ההוגן. רק כשהודיע לו הבעל שאם כך הוא מתייחס להצעתו יהיו לו בעיות, לקח ידידו מהפסן את האשה ואת ילדתה, וכבר למחרת היום, עם הנץ החמה, אפי שר היה לראות אותם בנמל־התעופה על־שם בן־גוריון, כשהם מחכים למטוס שיר־ביל אותם ניירורקה.

הוא היה משורר צעיר, תיקוות ה־שירה העברית. היא, תיקוות המשוררים, יפחפיייה צעירה שאת המיבחן הראשון שלה, עוד לפני שהוציאה ספר־שירים, עברה דרך זרועותיו של משורר ידוע הידוע בחיבתו הרבה לכישרונות צעירים, ובייחוד צעירות. תיקוות השירה ותיקות המשוררים נפ־גשו יום אחד, התאהבו, התחתנו והקימו להם קן חמים בירושלים הברה רבת־ההשראה, הרחק מתל־אביב הסוערת. הוא המשיך לכתוב שירים ולפרסם אר־תם, וגם היא המשיכה באותו עניין עצי־מ, אך שמרה אותם במגירה. הוא שוחח בחצות ליל עם מאזינים מתוך אחת מתח־נות־השידור, היא חיקתה לו בבית. והנה, לא עברו ימים רבים והיא גם ילדה בת חמודה, ולא היו מאושרים מהם בין ה־משוררים ובכלל.

תינוקת חדשה בטלוויזיה

אורי פירסנט. אך למרות כל זאת יש שימחה גדולה אצל מישפחות לווין מזור, ובייחוד לאחר שהקטנה הוצאה מהאינקובטור כעבור יר־מים, ואומרים שהיא יפהפיה משגעת.

דליה ואריה לווין תינוקת במשקל 99

אתם זוכרים בוודאי כיצד הכנישה קריי־ניתהרצף של הטלוויזיה, דליה מזור מכליול את עובדת ההריון שלה. או ככה. כידוע — הריון, לעומת כל מיני דברים אחרים, קשה מאוד להסתיר, מהיגם שבסופו של כל הריון, יוצאת ה־אמת לאוויר־העולם. וזה בדיוק מה שקרה אצל הקריינית הבלונדית. ביום השלישי האחרון, בשעה שתיים־עשרה בלילה בדיוק, ילדה דליה מזור לבעלה המהנדס אריה לווין בת בכורה, במשקל פג של 2.50 ק"ג, ששמה ביש־ראל עדיין לא נקבע. אבל האמא שלה והאבא שלה יחליטו, עד סוף השבוע, אם זה יהיה שלי, או רונה, או קרן. דליה הובהלה לבית־החולים אסותא ב־בתל־אביב על־ידי הוריה, שבווילה שלהם ברמת־גן היא מגונרת מאז שנכנסה לחדש השמיני. בעלה, אריה, הנמצא בשירות־מילואים בסיני, קיבל את הידיעה למחרת הולדת התינוקת, לקח את המטוס הראשון מ־סיני לתל־אביב, אל המישפחה המוגדלת. כעצם, כולם הבטיחו לדליה שיהיה לה בן, על־פי סימנים שונים ומשונים. אבא אריה, כמוכן, קיווה גם הוא לבן, שלא לדבר על סבא וסבתא מזור, שהם לא רק הורים לשתי הבנות דליה ורפנה, הם גם סבים לשתי נכדות, מירית ומאיה, בנותיהם של דפנה ושל קריינה־טלוויזיה

נישואין של בן־השר

מה יש לדבר, אצל שריה־ממשלה הצניעות חוגגת. עובדה. לפני פחות מחודש חתנה ה־שר־הביליטיק שולמית איזני, את בנה